

V úvahu přichází i účel zákona odstraniti nekalé zjevy z hospodářského života vůbec, a jest proto příznati abstraktně žalobní právo všem příslušníkům stejných nebo podobných živností.

Čís. 3803.

Pokuta ve smyslu § 17 tisk. nov. jest odškodněním za příkoří činem způsobené, nikoliv peněžitým trestem podle § 240 a) tr. zák.; nelze ji měniti pro případ nedobytnosti v trest vězení.

Podle § 1 čís. 2 tisk. nov. (zák. čís. 124/1924) stačí k zodpovědnosti redaktora za článek jeho spolupůsobení při redakci a vydání článku; s hlediska § 260 tr. ř. stačí, že toto spolupůsobení je ve výroku vyjádřeno slovy »dal uveřejniti« a bližší rozvedení ponecháno důvodům.

(Rozh. ze dne 11. března 1930, Zm I 513/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. května 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 491, 493 tr. zák. Podle § 290 tr. ř. zrušil výrok nalézacího soudu, jímž byl obžalovaný odsouzen pro případ nedobytnosti odškodného 500 Kč, přisouzeného soukromému obžalobci za příkoří, do vězení na 5 dnů. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Zmatek podle § 281 čís. 9 písm. a) a c) tr. ř. doličuje stížnost trzením, že se ke skutkové podstatě přečinu, pro nějž byl stěžovatel odsouzen, žádá vědomost redaktora o urážlivém obsahu, již prý obžalovaný neměl, an článek nečetl; že prý rozsudek ve výroku neuvádí, že obžalovaný článek četl, nýbrž jen, že jej dal do tisku, což prý nezakládá skutkovou podstatu přečinu proti bezpečnosti cti, nýbrž jen přestupku podle § 6 zák. čís. 124/24 sb. z. a n., ten však že nebyl žalován a jest proto promlčen. Vzhledem k tomu, že jde jen o přestupek podle § 6 cit. zák., nebyl prý ani kmetský soud příslušným. Než tím vším neprovádí stížnost ony zmatky po zákonu, neboť přehlíží, že obžalovaný nebyl odsouzen pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 6 zák. čís. 124/24 sb. z. a n., nýbrž podle obžaloby příslušným soudem kmetským (§ 28 cit. zák.) pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 491, 493 tr. zák. a že soud výslovně v důvodech uvádí, že obžalovaný článek do tisku dal, dobře znaje jeho obsah, a že musil, čině tak, věděti, že se dotýká cti třetí osoby. Co ve výroku rozsudečném pod zmatečností musí býti uvedeno, ustanovuje § 260 tr. ř. Podle § 1 čís. 2 zák. čís. 124/24 stačí k zodpovědnosti redaktora za článek jeho spolupůsobení při redakci a vydání článku. Toto spolupůsobení jest ve výroku rozsudečném vysloveno slovy »dal uveřejniti«, což vystihuje úplně onu skutkovou ná-

ležitost, jejíž bližší rozvedení jest ponechati důvodům. Není proto ani uplatňovaný zmatek podle § 281 čís. 3 tr. ř. odůvodněn. Bylo proto zmateční stížnost zavrhnouti.

Podle § 290 tr. ř. bylo postupováno ohledně výroku, jímž byl obžalovaný odsouzen pro případ nedobytnosti odškodného 500 Kč, přisouzeného soukromému obžalobci za příkoří do vězení na pět dnů, protože tato pokuta jest odškodněním za příkoří činem způsobené, nikoli trestem poněžitým po rozumu § 240 písm. a) tr. zák. Vydobytí odškodnění jest však podle § 373 tr. ř. ponecháno poškozenému a nelze je změnit ve vězení.

Čís. 3804.

Požadavku § 260 čís. 1 tr. ř. je vyhověno tím, že byl do rozsudku pojat výrok porotců.

Ohrožení cizího majetku zmíněné v § 169 tr. zák. jest nejen objektivní, nýbrž i subjektivní podmínkou trestnosti; tato známka deliktová nemusí býti v hlavní otázce zvláště vytknuta; takové znaky zločinu jsou pojaty do otázky již obratem »je-li obžalovaný vinnen«.

Skutková podstata zločinu podle § 170 tr. zák. předpokládá ve směru subjektivním úmysl pachatelův, by zapálením vlastní věci buď zkrátil práva osoby třetí, nebo uvedl někoho v podezření; byl-li tento zákonný znak deliktový (úmysl poškozovací) pojat do druhé hlavní otázky ne sice v doslovu § 170 tr. zák., nýbrž ve formě obecného úmyslu podvodného (v doslovu § 197 tr. zák.), nejde o porušení předpisu § 318 tr. ř., poněvadž se ve směru subjektivním kryje skutková podstata speciálního zločinu podle § 170 tr. zák. s obecným zločinem podvodu podle § 197 tr. zák.

Ideální souběh zločinu podle § 169 tr. zák. se zločinem podle § 170 tr. zák. není možným; jest však možným souběh zločinu nedokonaného podvodu podle §§ 8, 197, 200 tr. zák. se zločinem žhářství podle § 166 tr. zák.

Spoluvlastník budovy může se jejím zapálením dopustiti zločinu podle § 166 i podle § 169 tr. zák.

(Rozh. ze dne 11. března 1930, Zm I 903/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost manželky obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Klatovech ze dne 5. listopadu 1929, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem žhářství podle §§ 169, 167 e) tr. zák. a zločinem nedokonaného podvodu podle §§ 8, 197, 200 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvody zmatečnosti čís. 5, 6, 9, 10 a) § 344 tr. ř., věcně provádí i zmatky čís. 4 a 11 téhož zákonného